

NOD:s kartläggning

CIVILSAMHÄLLETS BEHOV UNDER CORONAKRISEN

Vecka 17

Veckoupdatering (v. 17)

Kartläggning över civilsamhällets behov under coronakrisen

Nedan följer Nationellt organ för dialog och samråd mellan regeringen och det civila samhällets (NOD:s) veckovisa kartläggning över behov i civilsamhället som uppstått efter coronavirusets utbrott i Sverige. Kartläggningen behandlar exempel på efterfrågade insatser, problembeskrivningar, ny verksamhet, nya samverkansinitiativ och en kortare kommentar över relevanta trender inom sektorn. Texterna gör inte anspråk på att ge en heltäckande bild, men de ger ett flertal exempel som sammantaget ger ett perspektiv på pågående trender. Veckorapporten är en del av NOD:s [uppdrag](#) som strukturens parter enats om. I korthet innebär det att NOD bistår med att ge en samlad lägesbild över behov som uppstått i civilsamhället efter coronavirusets utbrott. NOD kommer också att bidra till samordning av civilsamhällets insatser vid behov, samt vara ett stöd i dialogen mellan civilsamhället och offentliga aktörer.

NOD är en struktur för samverkan. Syftet med NOD är att underlätta samverkan mellan offentliga aktörer och civilsamhället och tillhandahålla mötesplatser för att främja dialog. NOD spänner över alla sakpolitiska områden och arbetar med att facilitera möten för samråd och dialog.

Sammanfattning

- **Civilsamhällets problembeskrivningar:** Civilsamhällets budskap handlar fortsatt till stora delar om den omställning som många organisationer står inför, inte minst inom det digitala området. Kommunikationen från delar av civilsamhället den senaste veckan har också handlat om vårandringsbudgeten, som har kritiserats för att förbise den ideella sektorn.
- **Digital omställning i civilsamhället – utmaningar och behov:** Digital omställning är resurskrävande ifråga om ekonomi, tid och kompetens. Mycket av den praktiska omställningen sker i skrivande stund, men organisationerna saknar ofta ekonomiskt utrymme och erfarenhet av att göra större inköp, licenshantering, och riskbedömning. Svårigheter finns också i att fortbilda all personal och ideella ledare. Civilsamhället uttrycker behov av omställningsstöd i form av ekonomiska medel och tillgång till särskilda kompetenser.
- **Digital interdemokrati och extern verksamhet:** Coronapandemin har påskyndat civilsamhällets digitalisering av sina demokratiska processer. Större organisationer klarar omställningen bättre, inte minst genom central upphandling som möjliggör enklare informations- och utbildningsinsatser. Omställningen av externa kurser, seminarier och evenemang är svårare, mer resurskrävande och kräver mer kompetens. Ekonomiska förluster och minskad relation till publik, deltagare och medlemmar oroar.
- **Civilsamhällets omställning – Goda exempel:** Stiftelsen Läxhjälp och Kompis Sverige har genomgått en snabb omställning till digitala lösningar för att möta målgruppens behov. Behovet av civilsamhällets service har ökat och den digitala verksamheten ökar träffytan gentemot målgrupperna. Däremot går det inte att säkerställa den digitala tillgängligheten och nya grupper kan då riskera att bli utan stöd.

Civilsamhällets problembeskrivningar och behov

Sammanfattning

Civilsamhällets budskap handlar fortsatt till stora delar om den omställning som många organisationer står inför, inte minst inom det digitala området. Kommunikationen från delar av civilsamhället den senaste veckan har också handlat om fortsatt opinionsbildning i efterdyningarna av vårändringsbudgeten, som har kritiserats för att förbise den ideella sektorn.

Ämnen som är återkommande handlar fortsatt om olika former av digital omställning i civilsamhället. Förutom att många organisationer nu genomför seminarier och årsmöten digitalt så syns förändringarna också i de digitala funktioner som civilsamhället erbjuder sina målgrupper. Ett konkret exempel på detta kan hämtas från ABF:s [satsning](#) där organisationens hemsida nu går att översätta till 40 olika språk, med syftet att göra informationen på webbplatsen mer tillgänglig.

Rörande digitaliseringsfrågan kan Majblommans årliga insats genom att sälja majblommor till förmån för ekonomiskt utsatta barn också nämnas. Majblomman meddelar att den 113-åriga traditionen att sälja majblommorna fysiskt kommer att skjutas upp till hösten. Då behovet av ekonomiskt stöd för målgruppen väntas öka i år har dock Majblomman nu startat en insamling och försäljning av [digitala majblommor](#), något som exemplifierar hur civilsamhället finner nya vägar att ställa om för att möta sina målgruppers behov.

Ett tema som varit aktuellt redan tidigare rör regeringens vårändringsbudget som presenterades förra veckan. I samband med detta noterades att flera civilsamhällesorganisationer reagerade på vad aktörerna har ansett vara otillräckliga satsningar på den ideella sektorn. Den 21 april publicerades en [debattartikel](#) med rubriken "Regeringen verkar ha glömt civilsamhället" i Aftonbladet. Där menade företrädare från Forum, LSU, KFO, Civos, Famna, Giva Sverige och Idea att t.ex. näringslivet fått stöd och synliggjorts, medan samma uppmärksamhet inte har riktats mot civilsamhället.

Ett av de konkreta behoven som uttrycktes rörde ekonomiska stödpaket, där undertecknarna menade att den ideella sektorn borde omfattas av ett sådant. "Våra organisationer drabbas lika hårt av krisen som alla andra sektorer", menade författarna och påpekade att många organisationer nu står inför konkurshot. Debattartikeln kan bedömas som att vårändringsbudgeten aktualiserade frågor om vilka ekonomiska resurser som riktas till olika sektorer. Dessa diskussioner pågick fortfarande i början av veckan.

Digital omställning i civilsamhället: utmaningar och stödbehov

Sammanfattning

Digital omställning är resurskrävande och kräver både ekonomi, tid och kompetens. Mycket av den praktiska omställningen sker i skrivande stund, men organisationerna saknar ofta ekonomiskt utrymme och erfarenhet av att göra större inköp, licenshantering, och riskbedömning. Svårigheter finns också i att fortbilda all personal och ideella ledare. Civilsamhället uttrycker behov av omställningsstöd i form av ekonomiska medel och tillgång till särskilda kompetenser.

Omställning är resurskrävande

Civilsamhället har generellt varit snabba på att tillfälligt ställa om så mycket som möjligt av sin verksamhet till digital form. Samtidigt har översikter gjorts för att bedöma utrymmet att ställa om verksamhet mer långsiktigt, eller implementera de digitala arbetsätten i ordinarie verksamhet. En sådan omställning är kostsam och resurskrävande på flera sätt, vilket drabbar civilsamhällesorganisationer extra hårt då de flesta verkar med mycket knappa resurser med små eller obefintliga marginaler.

Den huvudsakliga utmaningen som många organisationer lyfter är att en digital omställning är mycket arbetstidsintensiv och kostsam. För att börja arbeta digitalt krävs dels att metodiken för organisationernas verksamheter omarbetas för att passa i ett digitalt format. Därefter krävs utbildningar och fortbildningar av exempelvis personal, gruppledare, utbildare och ideella ledare för att säkerställa att tekniken används på rätt sätt. Utöver det krävs någon form av central supportfunktion. Ofta krävs även ett mycket stort antal licenser för olika program för att kunna förse alla delar av organisationen med tekniken, vilket innebär höga kostnader. Flera organisationer vittnar om att den digitala kompetensen hos anställda eller ideellt engagerade ledare är relativt låg. Det innebär att utbildningsinsatserna för att börja använda digitala verktyg behöver vara omfattande.

För de allra flesta organisationer saknas det ekonomiska utrymmet att göra större omställningar. Ideella organisationer har generellt sett finansiering för sin specifika verksamhet, sina projekt eller insatser, men saknar ofta friare medel som kan läggas på organisationsutveckling eller omställning. Exempelvis saknar projektfinansierad verksamhet möjlighet att lägga resurser på att ställa om verksamheten och samtidigt kunna uppnå projektens mål och syfte.

Intern kompetens saknas

För att göra en större omställning av verksamheten krävs också större inköp av både hård- och mjukvara, support, licenser och liknande. Många mindre organisationer saknar erfarenhet av att göra upphandlingar eller större inköp. Med undantag för de riktigt stora organisationerna saknas också oftast juridisk kompetens internt i föreningarna, vilket kan innebära att det är svårt att bedöma de juridiska aspekterna kring att välja olika digitala verktyg till sin verksamhet och vilka konsekvenser det har.

En utmaning som flera organisationer lyfter är svårigheterna i att bedöma digitala verktyg utifrån olika perspektiv. Det kan exempelvis handla om säkerhets- och sekretessaspekter, där det är svårt att bedöma i vilken utsträckning ett program kan användas för att hantera känslig information och i vilken grad det påverkar individers integritet. Det är för många organisationer väldigt resurskrävande att analysera verksamhetens behov, sälla och hitta en matchning i de digitala verktyg som finns på marknaden och sedan bedöma dem utifrån hur säkra de är att använda för just deras verksamhet.

Identifierade behov

De behov som civilsamhällesorganisationerna själva identifierar för att bättre kunna hantera den digitala omställning som de plötsligt måste hantera kan delas in i två områden: ekonomiska medel och kompetenstillskott.

Ifråga om ekonomiska medel behöver organisationerna få in tillskott för att kunna hantera de extra kostnader och den extra arbetstid som den digitala omställningen innebär. Vissa organisationer föreslår digitaliseringsstöd i form av projektmedel medan andra föreslagit exempelvis donationer av licenser, så som genom donationsprogrammet [TechSoup](#). Det kan också handla om att få använda redan beviljade medel från offentliga bidragsgivare för att kunna ställa om verksamheten.

Ifråga om kompetenstillskott handlar det om flera olika aspekter. Dels har organisationerna ett behov av att få en översikt över vilka digitala verktyg som finns på marknaden och vilka funktioner de har, dels handlar det om stöd i att riskbedöma dem utifrån exempelvis sekretess och integritetsskydd. Det handlar också om kompetensstöd i att göra större upphandlingar, att ta fram utbildningsprogram för personal och ideella och att tillgängliggöra supportfunktioner.

Exempel

- Omställning är dyrt. Scouterna beräknar att det skulle kosta en årsarbetstid att ställa om delar av verksamheten till digital form och att de bland annat skulle behöva licenser till 20 000 lokala ledare.
- Omställning kräver kompetens. RFSU har tillsatt en digital insatsgrupp internt för att kunna bedöma digitala verktyg ifråga om exempelvis juridik, sekretess och användbarhet, samt tagit fram digitalt fortbildningsprogram för personalen.

Digital interndemokrati och extern verksamhet

Sammanfattning

Coronapandemin har påskyndat civilsamhällets digitalisering av sina demokratiska processer. Större organisationer klarar omställningen bättre, inte minst genom central upphandling som möjliggör enklare informations- och utbildningsinsatser. Omställning av externa kurser, seminarier och evenemang är svårare, mer resurskrävande och kräver mer kompetens. Ekonomiska förluster och minskad relation till publik, deltagare och medlemmar oroar.

Interndemokrati

Av de svar NOD har tagit del av från civilsamhället vittnar en del om uppskjutna årsmöten. Argumenten har varit osäkerhet kring den demokratiska processen, främst genom säkerställandet av medlemmarnas möjlighet att delta och en generell osäkerhet kring den rådande pandemin och dess effekter samt myndigheters rekommendationer kring sammankomster. Å andra sidan har majoriteten lyckats med att genomföra sina årsmöten och kreativiteten har varit stor för hur detta ska gå till; från telefonmöten till digitala möten till utomhusmöten och utomhusmöten kompletterade med digitala verktyg. "Pandemin har skyndat på den process som ändå skulle ske om 5-6 år" svarar en person från en organisation som lyckats genomföra både årsmöte, styrelsemöten och utbildningar digitalt.

En viktig pusselbit i möjliggörandet av digitala möten har varit kompetenshöjande insatser, utbildningar och kurser som sätts för att ge dem med mindre digital kunskap möjlighet att delta på lika villkor. Denna del har varit resurskrävande för samtliga organisationer både i form av pengar och tid.

De olika digitala verktygen har dock också skapat en viss förvirring då de erbjuder olika tjänster, kontobehörigheter och möjligheter kopplade till tjänsten. Användandet av digitala

tjänster har också medfört en stor kostnad för mindre organisationer som i hög grad är beroende av ideellt arbete. Där en del centralt köpt in paketlösningar för sina medlemsföreningar har andra valt tillfälliga gratistjänster med begränsningar i verktygen.

En del större organisationer har också från centralt håll formulerat riktlinjer och metodstöd för genomförandet av möten och interndemokrati vilket bidragit till en snabb omställning och minskat arbetsbelastningen för medlemmar och föreningar runt om i landet. Andra resursstarka organisationer är på gång att ta fram liknande material. Däremot saknas liknande insatser i de flesta mindre organisationer som har få eller inga anställda.

Det demokratiska arbetet har snabbt ställts om, både lokalt och centralt. Många av de som valde att skjuta upp sina årsmöten ska nu genomföra dem digitalt. Utbudet av tjänster varierar och osäkerhet kring val av tjänst och verktyg har krävt stora resurser i form av tid och pengar. Omställningen har möjliggjorts av stora insatser i utbildning och kompetens för att säkerställa demokratiska beslutsprocesser. Resursstarka organisationer har i en del fall gjort centrala upphandlingar och kompletterat detta med riktlinjer och metodstöd, vilket bidragit till konsensus i arbetet.

Externa evenemang

Vad gäller organisationernas arrangemang så som kurser, konferenser och kulturevenemang har omställningen till digitala alternativ tagit längre tid än vad det gjorde för den demokratiska beslutsprocessen. Även om en del redan arbetat med digitala lösningar tidigare för att sända/streama kulturevenemang så kan publiken inte samlas fysiskt för att uppleva film och konserter. Omställningen från att möta publiken i salongerna, lokalerna och aulorna till det digitala mötet är dock resurskrävande och även om stora aktörer nu ställer om hela produktioner till att passa det digitala formatet och arbetar med "play-funktioner" har de mindre aktörerna snarare lagt verksamheten på is, vilket inkluderar repetitioner och övningar.

Våren är en tid då många barn- och ungdomsgruppers kör-, sång- och teaterverksamhet möter publiken. Då förberedelserna fortsatt under våren kommer en del av den verksamheten nu spelas in utan publik för att senare förmedlas via t.ex. Youtube. Svenska Kyrkan har ställt om både religiös och övrig verksamhet till digitala plattformar. Organisationer som jobbar med intagna i kriminalvården har också helt ställt in sin verksamhet då varken digitala eller fysiska möten tillåts. De ekonomiska konsekvenserna ifråga om de inställda arrangemangen kan inte kompenseras med de digitala lösningar som erbjuds och en oro finns över att det kommer ta lång tid för deltagare och publik att hitta tillbaka till den gamla fysiska miljön.

Den inställda verksamheten gör att samtliga organisationer lider ekonomiskt. Oro finns även för att det kommer bli svårt att ta igen det som förlorats nu genom t.ex. en återgång till vanlig verksamhet i höst. Många evenemang har skjutits upp till hösten vilket kan riskera att fullbokade kalendrar omöjliggör deltagande på samma sätt som under ett normalt år. Att få tillbaka publik/kursdeltagare kan också komma att kräva stora resurser. En generell osäkerhet om omvärlden gör läget svårt. Det råder även en tvekan inför att investera i stora IT-satsningar då osäkerhet råder om dessa kommer att betala sig i längden.

De utbildningar och kurser som sker internt för att klara av en digital omställning genomförs främst med interna resurser men kompletteras av köpta tjänster. Vad gäller kurser och utbildningar som drivs av organisationerna för externa aktörer och medlemmar återfinns utmaningar i form av mindre antal genomförda arrangemang och mindre antal deltagare.

De plattformar som används är allt från gratisverktyg till upphandlade helhetslösningar från centralt håll. Bredden av verksamhetslösningar är stor med allt från små bokcirklar till samtal och arrangemang med flera hundra deltagare. De organisationer, främst studieförbund, som redan hade en del kurser och cirklar digitalt har ett visst försprång i omställningen främst i form av kunskap och teknik men också upparbetade kanaler för att nå deltagare. Det finns en erfarenhet som gör att steget ut till en ännu större omställning går snabbare. Dessutom kompletteras arbetet med internutbildningar för att genomföra digitaliseringen. Denna erfarenhet saknas för dem som var tänkta att leda själva kursen och kursernas deltagare där kompetensen inte är lika hög. Studieförbundens ekonomi och verksamhet blir också indirekt påverkad av den ideella kultursektorns inställda arbete, i synnerhet på lokal nivå. Inställda repetitioner och övningar leder till uteblivna rapporterade studiecirklar. Till detta ska tilläggas att föreningslokaler just nu endast utgör en ekonomisk kostnad.

Behovet av att snabbt ersätta den fysiska sammankomsten med digitala alternativ är också tydligt inom organisationer som bistår med råd, stöd, gruppsamtal och liknande för grupper och personer som behöver stöttning. Redan befintliga kanaler har överlag använts i ännu större utsträckning. Andra försöker att flytta sin ordinarie verksamhet till den digitala miljön för att skapa kontinuitet och minska oro och osäkerhet för deltagarna, samt fylla upp för nya och ökade behov av stöd och rådgivning på grund av coronapandemin.

Utökad verksamhet för att möta större efterfrågan som ett resultat av coronapandemin i form av t.ex. ökad oro och sämre psykiskt mående medför också ökade omkostnader även om många lösningar teoretiskt skulle kunna leva kvar efter den akuta krisen.

Aktörer som i sin verksamhet bl.a. sålt utbildningar och certifieringar till offentlig sektor har sett ett stort tapp, men hoppas att det offentliga i form av t.ex. kommuner och skolor ska kunna ställa om och köpa dessa produkter online. Andra organisationer ser situationen som en katalysator för idéer kring möjligheten att hitta nya marknader och försöker se om delar av verksamheten i framtiden ska kunna göras tillgänglig på nätet mot en avgift, i synnerhet verksamhet av utbildnings- och kurskaraktär. Noteras bör också att aktiviteter som skjutits fram eller ligger längre fram i tid hos de flesta arrangörer hålls öppna för anmälningar, samtidigt som många i skrivande stund återbetalar medel för redan avbokade aktiviteter.

Omställning till digitala kurser, utbildningar och evenemang sker på bred front. De som redan arbetat och lanserat olika webbaserade tjänster har ett försprång och en mer sammanhållen idé kring vad och hur saker ska och kan göras. Det gäller även de större aktörerna eller aktörer inom samma sektor som samarbetar. Där finns verktyg och metoder för informationsspridning samt kunskaps- och erfarenhetsutbyte som bidrar till att snabbare kunna möta den nya verkligheten och utveckla lösningar för att möta sin publik, deltagare eller medlemmar på distans och på så sätt minska de ekonomiska förlusterna.

Civilsamhällets omställning: Goda exempel

Sammanfattning

Stiftelsen Läxhjälpen och Kompis Sverige har genomgått en snabb omställning till digitala lösningar för att möta målgruppens behov. Behovet av civilsamhällets service har ökat och den digitala verksamheten ökar träffytan gentemot målgrupperna. Däremot går det inte att säkerställa den digitala tillgängligheten och nya grupper kan då riskera att bli utan stöd.

Stiftelsen Läxhjälpen

Stiftelsen har under den senaste dryga månaden drivit sitt ordinarie läxhjälpssystem digitalt. Den ordinarie verksamheten har varit koncentrerad till större städer och stiftelsen har i dagsläget samarbete med 45 skolor från Malmö i söder till Umeå i norr där resultaten ligger under rikssnittet.

Redan innan pandemins utbrott fanns planer på att digitalisera delar av verksamheten för att nå ut till en större andel barn och unga. Syftet var att initiera ett projekt som skulle möjliggöra läxhjälp till elever på landsbygd och i glesbygdsområden där tjänsten skulle digitaliseras och lanseras till hösten, med grundfinansiering från Vinnova. Strax efter att projektledare hade anställts började pandemins effekter bli kännbara, med fler sjukskrivna lärare och många

elever som stannade hemma. Man såg ett extra stort behov hos målgruppen och med en överhängande rädsla för att skolor eventuellt skulle behöva stängas förutspådde man en ökad efterfrågan på läxhjälp. Med tanke på omständigheterna valde Läxhjälpen att ställa om den ordinarie verksamheten till ett digitalt format. Vinnova som är grundfinansiärer till det planerade projektet gick med på att ändra inriktningen på sitt stöd för att anpassa efter behovet. Tanken är dock att den andra delen av projektet, att utöka stödet till lands- och glesbygdsområden, fortfarande kommer att genomföras längre fram och lärdomarna som kommer ur den pågående digitala satsningen kommer att vara värdefulla i utformandet av det planerade projektet.

Mottagandet av digitaliseringen har varit positivt i de skolor som Läxhjälpen samarbetar med. Det har funnits en rädsla för att verksamheten, tillsammans med många andra stödjande insatser, skulle ställas in. Tjänsten som erbjuds har varit väldigt viktig för målgruppen redan innan pandemin. Att verksamheten nu kan möta den stora efterfrågan är därför uppskattat. Det är dock alldeles för tidigt för att avgöra hur detta påverkar elevernas betyg.

Läxhjälpen menar att det både finns vinster och förluster med det digitala mötet. Vi lever i ett digitaliserat samhälle och många är vana vid den typen av möten. Det kan också innebära att man fångar upp en ny del av målgruppen som man annars går miste om. Verksamhet som är väldigt knuten till specifika geografiska områden kan då öppnas upp för en större målgrupp och därmed öppnas nya dörrar. Det som däremot går förlorat är de många värden som kommer med kontinuerliga fysiska möten, bland annat kan engagemanget och förtroendet vara svårare att bygga upp då digitaliseringen innebär kortare och mer koncentrerade möten.

Det finns också en risk när det kommer till digital tillgänglighet. Det är möjligt att många i målgruppen varken har dator i hemmet eller fungerande uppkoppling. I dagsläget har många tillgång till tekniken via skolan och därmed är det inte ett lika aktuellt problem. Om digital verksamhet skulle fungera i förlängningen skulle det dock vara aktuellt att hitta samarbetspartners som kan stötta upp elever med abonnemang och hårdvara för att kunna ta del av tjänsten. Det kräver också att befintliga finansiärer är med och stöttar omställningen.

Samtidigt som Läxhjälpen gör vad de kan för att fortsätta stärka målgruppen finns det en oro för större långsiktiga konsekvenser. Vid sidan av arbetet löper stora utmaningar parallellt och stiftelsen tillsammans med många andra aktörer är ofta beroende av finansiering från näringslivet. Det finns en stor oro hur denna finansiering kommer att påverkas av krisen och hur det i förlängningen kommer att drabba målgruppen.

Kompis Sverige

Organisationen arbetar med det fysiska mötet mellan nya och etablerade svenskar för att främja integrationen i samhället. När coronaviruset spred sig i samhället och myndigheternas riktlinjer omöjliggjorde den ordinarie verksamheten valde organisationen att ställa om. SFI-skolorna stängde ner sin fysiska undervisning. Eftersom undervisningen ofta utgör den enda möjligheten för många nya svenskar att öva på språket, samtidigt som många är isolerade i sina hem, minskar kontaktytorna. Därav ansågs den digitala kompismatchningen som något värdefullt för alla inblandade. Kompis Sverige menar att organisationen har ett väldigt tydligt syfte och att arbetssättet har varit sekundärt vilket har bidragit till en fördelaktig flexibilitet. Fokus har varit låga trösklar vilket blev en framgångsfaktor för en snabb omställning.

Resultatet "Språkkompis Online" baseras på digitala möten mellan nya och etablerade svenskar. För att inte begränsa möjligheterna och för att underlätta de tekniska aspekterna har organisationen beslutat att individerna själva får välja vilken digital plattform de vill mötas på. I dagsläget har organisationen ett samarbete med LYS förlag som ger ut litteratur på lätt svenska. Litteraturen ska fungera som språkhjälp i kontakten. Den är just nu organisationens väg att tillhandahålla verktyg för de språkhinder som kan uppstå.

Den prekära situationen har fört med sig en snabb omställning som nog inte hade uppnåtts annars. Genom digitaliseringen har organisationen ökat sina kompismatchningar till betydligt fler områden i landet och når ut till ett större antal människor. I dagsläget har de fått ansökningar från individer i totalt 170 kommuner. Hittills har 1500 personer matchats ihop genom den nya verksamheten. Detta har varit möjligt eftersom den geografiska närheten inte längre är nödvändig för matchning. Man ser också att tröskeln för att mötas har sänkts, vilket genererar en kontinuitet i mötena. Detta bekräftas i en undersökning som organisationen gjort bland sina kompismatchningar.

Precis som att digitaliseringen öppnar upp för nya målgrupper finns det grupper som inte kan ta del av den digitaliserade servicen. Om det blir aktuellt med en framtida digital verksamhet som ett komplement till det fysiska mötet blir organisationen tvungen att ställa sig frågor kring vilka de vill nå och vad som skulle krävas för att nå den gruppen. Den pågående tillfälliga satsningen kommer att belysa och ge svar på en del av dessa frågor. En fortsatt digitalisering framöver skulle också kräva finansiellt stöd och organisationen påpekar att de inte har egna ekonomiska muskler för att genomföra det på ett strukturerat sätt. Organisationens menar också att det finns en stor kunskap om målgruppen men att det inte finns en tillräcklig intern kompetens för att praktiskt leda en digitalisering och skulle därför välkomna ett sådant stöd.

Kompis Sverige understryker också en oro för framtida konsekvenser som pandemin kan föra med sig. Delvis handlar det om att ekonomin kan påverkas om finansiärer och samarbetspartners behöver ställa om utifrån rådande situation, men också hur målgruppen kommer att påverkas av en förhöjd arbetslöshet och en ökad polarisering. Dessutom måste organisationens ta hänsyn till eventuellt förändrade beteendemönster i sin verksamhetsplanering eftersom vi fortfarande inte vet hur krisen kommer att påverka sociala mönster och hur vi rör oss i samhället.

Övrigt

NOD möter

Samtalsserien NOD möter fortsätter att samtala med relevanta aktörer om hur deras arbete och insatser förändras på grund av coronaviruset. [Satsningen](#) sker i form av intervjuer som sprids i NOD:s digitala kanaler. Under vecka 17 har följande artiklar publicerats:

- Den 23 april [publicerades](#) en intervju med Henrik Szabo, generalsekreterare för Stiftelsen Läxhjälp, som berättade om vilka risker det innebär om stödet till elever med svårigheter i skolan minskar.
- Den 21 april [publicerades](#) en intervju med Nicklas Mårtensson, kanslichef på Funktionsrätt Sverige, som berättade om de utmaningar som organisationen och dess målgrupper, som ofta tillhör riskgrupper, möter.

Nästa veckouppdatering sänds fredagen den 8 maj. För frågor om utskicket, kontakta NOD:s kansli (info@nodsverige.se)